

bagefter kommer og siger: Vi var for tyk-pandede den Gang, vi skulde ikke have bemyndiget Bestyrelsen til at søge Koncession, for det er dog for meningsløst. Bestyrelsen har søgt Koncession, Tilskuddet er i den fuldkomneste Orden, og Linien er bestemt. Tilbage er kun Spørgsmaalet om Samdrift, hvilket var Forudsætningen ved Jernbanelovens Vedtagelse, og for at fyldestgøre denne Forudsætning var det, jeg i Lighed med, hvad der er sket for andre nordjydske Baners Vedkommende, stillede Forslag om denne Tekstanmærkning paa Finansloven ved Forslagets Fremlæggelse. Saaledes er de faktiske Forhold. Nu hørte jeg nok, det ærede Medlem sagde, at der var ikke noget i Vejen for at gennemføre denne Bane, naar blot et eventuelt Driftstab kom til at paahvile den paagældende Egn og ikke berørte de Kommuner, som er interesserede i Frederikshavn-Fjerritslev-Banen. Men det staar der ikke et Ord om i Jernbaneloven. Hvis det havde været Forudsætningen, da man vedtog Jernbaneloven i 1908, havde man dog ganske sikkert i Anmærkningerne eller i alt Fald under Forhandlingerne i Tinget fremdraget denne Side af Sagen. Det har man imidlertid ikke gjort, tværtimod, man har anført, at der skulde være Samdrift mellem Asaabanen og Frederikshavn-Fjerritslev-Banen. Havde det været Meningen, at denne Banes Drift ikke paa nogen Maade kunde komme til at berøre Frederikshavn-Fjerritslev-Banens Budget, var der ikke nogen som helst Grund til at kræve Samdrift, saa kunde man have optaget denne Bane i Jernbaneloven under et særligt Nummer og gjort den til en selvstændig Bane. Det har man ikke gjort, og det staar ogsaa for mig saaledes, at selv om det skulde vise sig, der blev et ringe Driftstab paa denne Bane til at begynde med, vil det ikke komme til at spille nogen som helst Rolle for Frederikshavn-Fjerritslev-Banens hele betydelige Budget. Den Tale fra det ærede Medlems Side om, at der begaas en Samling Uretfærdigheder mod Kommunerne — saaledes tror jeg, det ærede Medlem sagde — kan jo ikke gælde, naar Kommunerne paa Generalforsamlingen har bemyndiget Bestyrelsen til at søge Koncession. Denne nøgne Kendsgerning er Ministeriet virkelig nødt til at fastholde, thi det er dog i Virkeligheden derpaa, det hele hviler. Videre skal jeg i alt Fald ikke foreløbig udtale mig om denne Sag. Kun ønsker jeg at tilføje, at det dog vilde være ganske besynderligt, om Tinget ved tredie Behandling traf en Afgørelse modsat den, det traf ved anden Behandling.

Jeg mindes i alt Fald ikke at have set noget lignende, og jeg vil meget fraraade at stemme for det foreliggende Ændringsforslag.

Stauning: Naar den højtærede Minister i sine Bemærkninger om Privatbanerne udtalte, at alle Baner ikke var ligestillede, der er nogle, som ikke faar Tilskud, vil jeg dertil svare, at det kan ikke være det afgørende, de faar alle Koncession af Staten, og alle Statsborgere er blandt andet af Hensyn til Liv og Lemmer i højeste Grad interesserede i, at Driften paa Privatbanerne er lige saa god som paa Statsbanerne. Det er ikke lige gyldigt, om Banerne betjenes af sletlønnede og overanstrengte Funktionærer eller af nogenlunde vellønnede og ikke overanstrengte Funktionærer. Dette Hensyn, Hensynet til Statsborgerne, der er henviste til at lade sig betjene af de private Baner, er det i højeste Grad afgørende og ikke det, om man har faaet Tilskud fra Staten eller ikke. Den højtærede Minister udtalte ligeledes, at saa kunde man ogsaa kræve af de offentlige Myndigheder, at de blandede sig i Spørgsmaalet om Sporvejsdriften. Ja, men det er virkelig ogsaa sket. Da Sporvejene i København var private, havde Kommunen Kontrol med Arbejdsforholdene. Det er saaledes sket, at Kommunen forhindrede Afskedigelsen af 50 Funktionærer, som det private Selskab ønskede at afskedige. Den Indgriben i privat Virksomhed, som den højtærede Minister er saa bange for, kendes ogsaa paa andre Omraader; jeg skal blot henvisse til Bestemmelserne i Fabrikloven, Bageriloven og Loven om tvungen Voldgift. Jeg skal imidlertid indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg takker den højtærede Minister for hans Velvillie paa det ene Punkt, der angaar Funktionærernes Forhold. Den højtærede Minister lovede at imødekomme deres Ønsker med Hensyn til en Auditør. Jeg erkender, det betyder et Fremskridt. Forhaabentlig faar vi Auditøren i en nær Fremtid, og saa haaber jeg, den højtærede Minister kommer paa bedre Tanker med Hensyn til de øvrige i Ændringsforslaget omhandlede Punkter og søger at imødekomme de andre Ønsker, hvis Opfyldelse paa sin Vis betyder det samme for de paagældende som Auditøren.

Nørgaard: Naar jeg ikke har stillet Forslag om en Ændring i Anmærkningerne i Finansloven angaaende Forholdene ved Vejle Banegaard, er Grunden den, at jeg ikke har troet at kunne faa det gennemført uden Ministerens Samtykke. Det er kede-